

המשותף לראשות-הממשלה הן מטעם מיפ"ג לתת והן מטעמה של מיפלת האחד הנצרי-דמוקרטי השמרנית. למרות שלכאורה תהיה ההתמודדות בין שמירת אלן בין השמאל, שאותו מייצג שמידט, לבין הימין, שאותו מייצג שטראוס. אין התוויות הפוליטיות קובעות כל כך לגבי ציבור הבוחרים הגרמני. שקולותיו ניידיים. קרוב ל-60 אחוז מהבוחרים בגרמניה נוטים להעביר את קולותיהם ממיפ"ג לגה למיפלה. ההתמודדות בין שני המוע" מדים לראשות-הממשלה היא, לכן, בעלת אופי יותר אישי. בשלב זה מצביעים הסקרים בגרמניה על יתרון של שמידט על יוהן שטראוס. אולם נותרו עוד כחריטר חודשים עד הבחירות. בתקופה זו מקווים שטראוס ותומכיו לנהל מערכת בחירות כזו, במיוחד

מבלי שהיה מודע לכך. האינטרס היחיד שהיה לעיתון כמו 'ואי' לפרסם דווקא עכשיו את מאמריו של פרס, שאין בהם כימעט שום חידוש, הוא להציג באור חיובי את פראנץ יוהן שטראוס, כמדינאי בעל אופקים רחבים. קשה למצוא היום מדינאים בעלי שיעור קומה, שיסכימו להעיד על כך. לכן גם אישיות כמו שימעון פרס טובה למטרה זו. ואומנם, העובדה הכוללת ביותר במא- מריו של פרס בלואי היא שפע השבחים הבלתי מסוייגים כלפי פראנץ יוהן שטראוס, האיש שעמו קשר פרס בשעתו את הקשרים הביטחוניים החשאיים בין ישראל וגרמניה. שימעון פרס יוצא ממש מגדרו כדי להלל, לסאר, לרומם ולהרעיף שבחים

נעשה באמצעות ראש מישלחת-השילומים. כאשר שמע שטראוס על מישלחתו לבקר נחן מייד את הסכמתו לכך. האפשרות להיפגש תוך זמן קצר עם שר-ההגנה הגרמני נראתה לי אז כמו המישלחה להיות על הירח..."

עמוד התווך

של העולם

מספר פרס עם פגישתו הראשונה עם פראנץ יוהן שטראוס ב-1957: "לראות אותו בפעם הראשונה זה היה כמו לראות את עמוד התווך של העולם". בהמשך מוסיף פרס ומספר: "גרמניה חייבת היתה להתחשב בדעת הרוב, שגרס שאסור לעולם להגיע שוב למצב, שבאיוזה שהוא מקום תנחל מלחמה באמצעות נשק גרמני. מר שטראוס ביקש ממני לא לפרש את צעדיו כאישיים. הוא אמר שעליו לחיות עם שלוש מיגבלות: הוא בווארי, הוא בנו של קצב והוא שר-ההגנה. אלה היו בעיני הגרמנים שלושה חסרונות גדו- לים. הוא הבהיר לי שהדבר שבכוונתו לעשות יזעזע, אם הוא לבדו יהיה אחראי לכך... הבנתי ששטראוס יושב על כיסא מאוד רעוע, וכמובן שלא היה ברצוני לסכן את מעמדו".

בנקודה זאת מגלה שימעון פרס פרט אחד שלא פורסם בזמנו בספרו. הוא מגלה, שכלי-הנשק הראשון שקיבלה ישראל מגרמניה היה מטוס הפוגה מגיסטר הגרמני, שנבנה בשותפות צרפתית-גרמנית. הפוגה

סוציאליסט, אבל לא הייתי מסוגל לומר מילה רעה על שטראוס. את דברי השבח שלי עליו היו מפרשים כהתערבות במילי- חמת הבחירות בגרמניה. וזה בדיוק מה שקרה. למרות שלנושא הישראלי אין כל חשיי- בות במערכת הבחירות שתתנהל בגרמניה, אין ספק שעדות מסוג זה שמעיד שימעון פרס על שטראוס, עשויה לסייע לו.

קשה להעלות על הדעת, שפרס נרתם ביוזעו למערכת התעמולה של שטראוס, למרות הידידות האישית וחרף החוב ה- אישי שהוא חב לו. שכן התייצבות כזאת, לציורו בין שטראוס, עלולה לערער את היחסים של מיפלת-העבודה לבין המיפ"ג לגה הסוציאליסטית השלטת בגרמניה, ו- מנהיגיה, הקאנצלר שמידט. בעיקר חשוב הדבר מפני שבדוילים סיכויה של מיפלה זו להישאר בשילטון. סביר יותר להניח, שפרס לא חשב כלל על הבט... זהו השל הפירסום בלואי, יותר ענייני אותו התשלום שהוצע לו.

שכרו של

סוחר גרוע

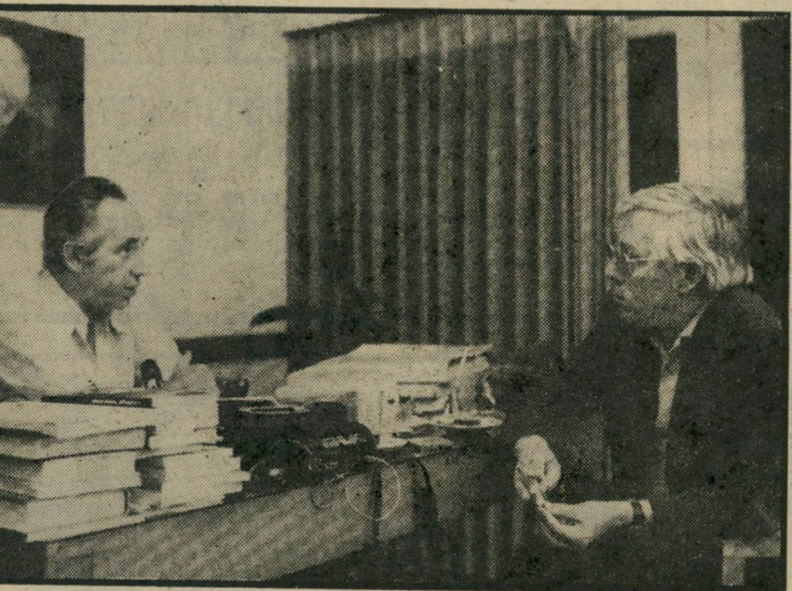
ב רד בצנלמן ודויד בן-גוריון ודאי היו מתגלגלים בקיברם לו נודע להם מה עלה בגורל הכסף שקיבל שימעון פרס עבור שני מאמריו בירחון-הימין הגרמני. השמועה המקורית היתה, כי פרס קיבל מלואי כעשרת אלפים דולר (280 אלף ל"י,

המציצה אחת מנערות העירום שצילומיהן התפרסמו בירחון-הימין הגרמני לואי, לצד מאמרו של שימעון פרס. בדומה לפליבוי, מכיל גם הלואי הגרמני תערובת של מאמרים על נושאים רציניים עם תמונות אירוטיות.

במישור האישי והכלכלי, שבעזרתה יוכלו להביס את שמידט.

את הלואי אי אפשר להגדיר כירחון פוליטי. זהו, לכאורה, עיתון בלתי-תלוי, ואיש גם אינו מצפה מירחון-ימין שניקוט עמדה פוליטית. אבל הלואי יוצא לאור פוליטית, בירת בוואריה, שבה יש לשטראוס יתרון מוחץ על פני שמידט. לא תהיה זו טעות לומר, שכמו מרכיב כתבי- העת הבוואריים, אוהד גם הלואי את ראש- הממשלה המקומי, שטראוס. כך גוייס שימעון פרס למערכת הבחי- רות, למען המועמד הימני, אולי אפילו

ההקלטה שימעון פרס מספר בלישכתו למו"ל ירחון-הימין הגרמני לואי, על הקשרים הביטחוניים החשאיים בין ישראל לגרמניה. המוזל הגרמני, היינץ ואן נויהויז, מקליט את דבריו של פרס, שהתפרסמו אחר-כך בירחון-ו כמאמר חתום. לטענת פרס הוא קיבל 1000 דולר כשכר-סופרים, שאותו תרם למיפלה.

לפי שער המטבע של השבוע (שעבר), זהו סכום גמרי לא מוגזם. השבועונים והירחונים הגרמנים רב-י התפוצה נהגים לשלם כשכר-סופרים סכור מים הנראים אסטרנומיים במושגים ישר- אליים. שכר של עשרת אלפים מארק (כ- 5.000 דולר) למאמר הוא שכר מקובל, מה עוד שמדובר באישיות כשימעון פרס. פרס אינו מכחיש כי קיבל שכר-סופרים מהירחון הגרמני, אולם על פי הגירסה ה- מובאת בשמו מפי דובריו, הסתכם שכרו עבור שני המאמרים, אחרי ניכוי מס- הכנסה במקור, בגרמניה, רק ב-1.000 דולר. פרס לא הפקיד את הכסף בחשבונו הפרטי, על פי עדות אנשי מרכז מיפלת- העבודה, הוא הפקיד את הסכום כתרומה בקופתה המדולדלת של המיפלה. זהו, כמובן, צעד ראוי להערכה, גם אם רבים מאשי תפוגת-העבודה יזעזעו, אך המחשבה, שמיפלת-העבודה ממודעת בין השאר, גם בכספו של ירחון-ימין גרמני, השאלה היא, מדוע הסתפק שימעון פרס בתרומה כה זעירה למיפלת-העבודה תמרי רת הסכמתו לגלות, בפעם הראשונה, את "הגילויים המרעישים" על הקשרים הצב- איים שבין גרמניה וישראל. אמר השבוע אחד מעסקני מיפלת- העבודה: "או שהוא סוחר גרוע, או שה- קונים עצמם ידעו, שמה שהוא מוכר להם אינו שווה יותר."

אלי תכור